

Červen
2013

BOBR SE CHYSTÁ NA PRÁZDNINY

Milí rodiče a oddíloví kamarádi,

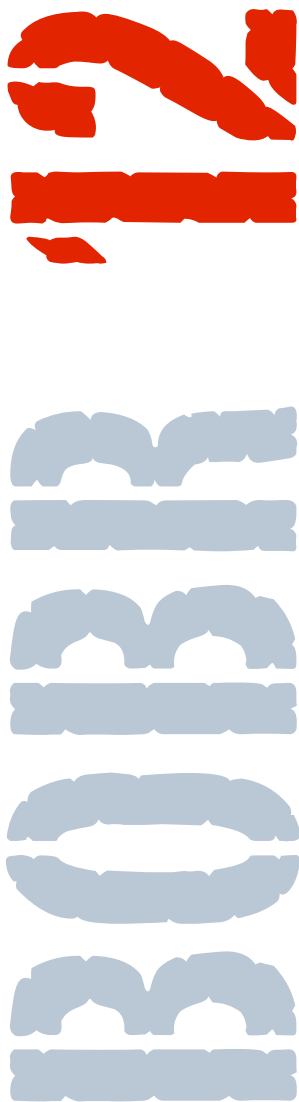
opět uteklo několik oddílových měsíců, během kterých jsme zažili spousty dobrodružství. Společně s Bobrem můžete být u všech dobrodružství s námi. V tomto čísle se mimo jiné dozvíte o našich sportovních úspěších a navštívíte s námi několik výprav. Budete také moci porovnat, jak probíhala maturitní zkouška našich dvou instruktorů - Alice a Roberta. Přejeme vám příjemné počtení a těšíme se opět na viděnou.

REDAKCE

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **White River se chystá na příliv nových přistěhovalců**
Blíží se tábor plný gangsterů
- **Za OMem v Kaménce**
Chytání Oderského Monstra
- **Kadao přivezlo úspěch z Železného Tomíka**
Triatlon v Litoměřicích
- **Konečně "nová" chalupa**
Informace o nové TOMácké boudě
- **Kadar 2013**
Výsledky tradičního závodu
- **Lagori cup**

- **Bobanská družinová výprava - Simpsnovi**
Jedna akce pohledem dvou rodin
- **Orlická výprava na srub**
Víkend plný sportu ve Vršovcích
- **Obnova turistického značení**
Další kilometry jsou za námi
- **Maturity 2013**
Životní zkouška očima Alice a Roberta
- **Vybavení na vozu**
- **Okénko paní psycholožky**
- **Výprava do Leskovce na Quaczku**
Plachtění na Slezské Hartě

WHITE RIVER SE CHYSTÁ NA PŘÍLIV NOVÝCH PŘÍSTĚHOVALCŮ

Život ve White River v těchto dnech plyne, na místní poměry, zcela normálním tempem. Rodina Dona Bartollotiho stále ovládá město a vybírá výpalné z místních podniků. Až na jednu maličkost. Místní samospráva dostala hlášení o tom, že do města dne 29. 6. dorazí početná skupina přistěhovalců.

V současné době probíhají přípravy na jejich příjezd. Don Bartolloti ukázal, jaký to je velkorysý člověk a nechal ve městě vystavět zcela novou čtvrť pro všechny tyto lidi. Čtvrť vzniká v jihovýchodní části města. Před nedávnem se vedly spory, na jakých pozemcích se staví a či ty pozemky jsou. Na problém upozornil jeden z místních novinářů rozsáhlým článkem v nejprestižnějším deníku The White River Sun. Od

té doby toho člověka nikdo neviděl a stavba pokračuje nejrychlejším možným tempem dál. Podle slov stavbyvedoucího bude vše připraveno včas. Noví obyvatelé se tak budou moct hned první den nastěhovat.

Snad jediní koho nechává stavba nové čtvrti a následný příchod tak velkého počtu neznámých lidí klidnými jsou synové Dona Bartollotiho, kteří v poslední době pouze vysedávají v místních barech či kasinech a starají se pouze o to, jak utratit peníze jejich otce. Místní lidé, obyčejní dělníci či živnostníci však tak klidní nejsou. Oprávněně si kladou otázky. Kdo jsou ti lidé? Bude se nám s nimi žít tak dobře jako doposud?

VÍŤA

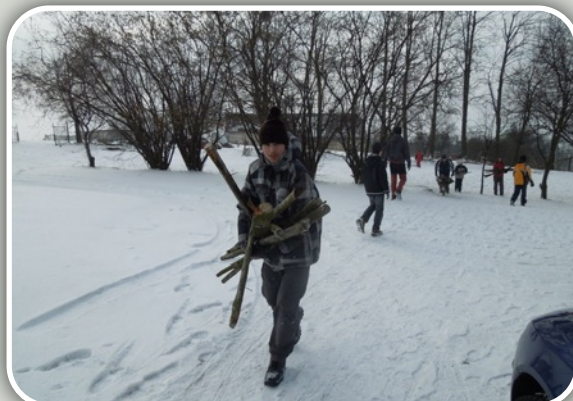
ZA OMEM V KAMÉNCĚ

Našemu oddílu TOM 4207 Kadaň Opava se podařil husarský kousek, díky němuž byla první jarní oddílová výprava v Kaménce úspěšná. Sice místo první jarní, to byla sice asi poslední zimní, neboť bylo -8°C , ale zima nám nemohla zabránit, abychom nezačali pátrat po OMovi.

Asi jste už slyšeli o neuvěřitelném Oderském Monstru, které ohrožovalo asociální chalupu v Kaménce a s ním i její obyvatelé a hlavně správce Pavla. Oderské monstrum patří mezi Lykantropy. Že nevíte, co to je lykantropie? No přece nekontrolovaná zvěroměna, která je nejčastěji vyprovokována vlivem přitažlivosti vesmírných těles např. měsícem.

No prostě v Kaménce se zjevil OM a my jsme měli za úkol jej zlikvidovat. Stalo nás to spoustu sil a museli jsme být aktivní a nápadití. Nutno bylo vyrobit jednoduchou kuši a dobře mířit, potřeba bylo v noci vyslat laserové světlo a pomocí odrazu zrcátek zasáhnout OMa, při lovu Oma naházet do pohyblivých tubusů, co nejvíce kuliček a taky uvařit guláš, pobavit se u mistrovství Chytrá hlava a ve volných chvílích mastit Bang, Magicy, Šest bere a jiné karetní hry.

Kromě zábavy se nám taky povedlo odstranit kol dokola chalupy asi 300m starého lačkového plotu, přesně dle pokynu správce chalupy Pavla Vaňáska, který o ni pečuje vzorně a je v ní opravdu útulně a prima. Byl to báječný víkend, kdy se nám podařilo nejen chytnout OMa, ale také některému z dalších oddílů – návštěvníků Kaménky nachystat dostatek dřeva k pořezení.

TOM

Kadao druhým nejlepším v ČR

TRIATLON Druhé místo v týmové soutěži vybojoval minulý víkend opavský turistický oddíl Kadao. V Litoměřicích se naši mladí turisté zúčastnili devatenáctého ročníku netradičního triatlonového závodu „Železný Tomík“.

Tento triatlon je netradiční zejména proto, že namísto plavání je jízda na kánoji a že se celý soutěží ve dvojicích. Na startu se sešlo devadesát dvojic z patnácti oddílů z celé České republiky. V nejobsazenější kategorii žáků se blýskli perfektním výkonem Ondřej Hon společně s Tomášem Košcem, kteří si zaslouženě doběhli pro zlatou medaili. Ve stejné kategorii členové Kadaa přidali ještě čtvrté a desáté místo. Na stupeň nejvyšší se rovněž postavily Tereza Weichtová a Hana Režnarová. Další žákyně opavského oddílu skončily na čtvrtém, desátém a dva-

Opavský turistický oddíl Kadao obsadil na závodech „Železný Tomík“ v triatlonu v absolutním pořadí druhé místo.

Foto: Tomáš Weicht

nácté pozici. Z deseti dvojic v kategorii dorostenců si pro druhé místo doběhli Daniel Kunz společně s Adamem Weichtem.

O stupeň níže skončili Matěj Šram s Janem Stoklasem. Prvně jmenovaná dvojice zároveň dosáhla třetího nejlepšího času

soutěže. Celkově oddíl Kadaa obsadil druhou nejvyšší příčku ze všech oddílů.

(str)

KADA0 PŘIVEZLO ÚSPĚCH Z ŽELEZNÉHO TOMÍKA

Opavský turistický oddíl Kadao se o víkendu 10. – 12. května zúčastnil již devatenáctého ročníku netradičního triatlonového závodu s názvem Železný Tomík. Tento triatlon je netradiční zejména proto, že namísto plavání je jízda na kánoji, a že se celý soutěží ve dvojicích. Závod proběhl v sobotu v Litoměřicích a zúčastnilo se jej přes 90 dvojic z patnácti oddílů z celé České republiky.

V nejobsazenější kategorii žáků se blýskli perfektním výkonem Ondřej Hon společně s Tomášem Košcem, kteří si zaslouženě doběhli pro zlatou medaili. Ve stejné kategorii pak členové Kadaa přidali ještě čtvrté a desáté místo.

Na stupeň nejvyšší se rovněž postavily Tereza Weichtová a Hana Režnarová. Další žákyně opavského oddílu skončily na čtvrtém, desátém a dvanáctém místě.

Z deseti dvojic v kategorii dorostenců si pro druhé místo doběhli Daniel Kunz společně Adamem Weichtem. O stupeň níže skončili Matěj Šram s Janem Stoklasem. Prvně jmenovaná dvojice zároveň dosáhla třetího nejlepšího času soutěže.

Celkově pak Kadao obsadilo druhou nejvyšší příčku ze všech oddílů.

V neděli naši mladí talenti završili tento úspěšný víkend výjezdem na horu Říp. Děkujeme všem za reprezentaci nejen oddílu, ale také Opavy.

TOM

KONEČNĚ „NOVÁ“ CHALUPA

V lednu jsem se poprvé zúčastnil, s Jurášem, sněmu Asociace TOM ČR ve Svitavách. Nejsem přítelem schůzování, přesto uznávám, že když se má něco podařit a někam „posunovat“, je potřeba se sejít s ostatními. V tomto případě jinými vedoucími oddílů z celé republiky. Bylo nás s téměř 200.

Musím říci, že mne sněm poměrně překvapil. Především výbornou organizací a hlavně většinou jasnými a zřetelnými příspěvky. Žádné „kafrání“ o ničem!! Zajímavé je také, že co se na sněmu dohodlo, se ve skutečnosti skutečně také děje a to již dnes. A právě u jednoho bodu bych se malinko zastavil.

Na lednovém sněmu zaznělo, především z úst vedoucích moravských oddílů, že by bylo vhodné pokusit se koupit pro naši Asociaci další chalupu(y), kam by oddíly mohly jezdit na víkendové akce.

Co na sněmu v lednu zaznělo, v květnu bylo již splněno a potvrzeno. Skutečně se podařil husarský kousek.....a máme novou chalupu ve Slezsku!!

Nachází se v okrese Bruntál v malé vesničce Stříbrné Hory u Horního města, nedaleko Rýmařova. Ještě jsem ji na vlastní oči neviděl, ale jiní, kteří ji viděli tvrdí, že je líbezná, leží na polosamotě, obklopená zelení. Už pohled do mapy, mne však přesvědčuje, že byla vybrána skvělá lokalita. Blízkost tak krásných míst jako jsou Rešovské vodopády, hrad Sovinec, sedlo Skřítek, skály na Rabštejně, říčka Sítka a další mne utvrzuje, že pokud zde pojedeme, zažijeme skvělé výpravy.

Již dnes ostravští Čmoudíci stihli posekat okolí křovinořezem, přivezli do ní postele. Na začátku prázdnin se na brigádnický pobyt chystá TOM Maracaibo, což jsme se dozvěděli cestou v buse do Litoměřic na Železného Tomíka. Protože se jedná samozřejmě o starší chalupu, bude pro řádný oddílový provoz chalupa k dispozici pravděpodobně od srpna, možná až od září....a bude samozřejmě nutné, aby i náš oddíl přiložil ruku k dílu.

Prvních několik měsíců bude rozjezdových – bude se muset najít správce z řad domorodců, objekt důkladně vyčistit a postupně ho začít vybavovat. S finálním zařízením chalupy se ale nebudeme spíchat. Nějakou dobu se bude využívat zanechané zařízení po minulých majitelích, doplněné o skromné postele apod. V zimě se budou shánět finanční prostředky na rekonstrukci chalupy. Každopádně bude možné v chalupě přespát (na posteli či karimatce), uvařit si skromný pokrm a umýt se. Zatím se však budeme muset smířit se skromnými podmínkami, což nám však určitě nebude vadit, neboť časem se jistě z chalupy ve Stříbrných horách, stane podobná chalupa jako je v Kaménce, kam tak rádi jezdíme. Takže se už těším na nějakou výpravu, třeba i trošku pracovní.

TOM

KADAR 2013

VÝSLEDKY TRADIČNÍHO ZÁVODU

STARŠÍ

1.	Motýl	29,38
2.	Tete	30,24
3.	Nelka	37,04
4.	ElPe	37,54
5.	Šampon	40,30
6.	Břehymele	41,04
7.	Tin	41,05
8.	Tom Koště	43,34
9.	Terka P.	43,37
10.	Kača H.	44,16
11.	Anet	48,45
12.	Kuko	49,20
13.	Hanule	50,36
14.	Kuba Koště	52,40
15.	Míša N.	57,22
16.	Stopař	1,01,00
17.	Filip N.	1,03,04
18.	Hanka P.	1,03,49

MLADŠÍ

1.	Kája Ch.	37,28
2.	Pérák	49,20
3.	Hroch	54,17
4.	Uršulák	54,37
5.	Marek Ch.	55,35
6.	Lama	57,13
7.	Švagr	1,00,16
8.	Diviš	1,01,17
9.	Kuba N.	1,02,44
10.	Ufo	1,06,44
11.	Štěpán P.	1,09,03
12.	Jirka H.	1,09,30
13.	Hrošice	1,31,32

V dubnu jsme pořádali tradiční oddílový závod KADAR 2013. Vzhledem k dešti, jsme i tuto akci museli upravit a z dvoudenní výpravy pod stany udělali jednodenní. Přesto se neděle vydařila. Především bylo krásně. V lese sice mokro, ale příjemně. Prostě ideální podmínky pro běh.

Dnes již nevíme kolikátý ročník závodu, který se kdysi jmenoval Zmrzlík, se uskutečnil. Stále však jde o branný terénní závod, který je na trase asi 2 kilometry lemován 60 znalostními otázkami z turistiky, přírodovědy a pobytu v přírodě, na jehož trase musí každý závodník projít šesticí praktických kontrol. V letošním roce to byly kontroly: orientace mapy, střelba ze vzduchovky, překonání lanové lávky, hod šipkami na terč, uzlování a určení mapových značek.

V oddíle je ctí a snahou „dostat se na kotlík“, což znamená, že celkový vítěz tj. závodník s nejlepším časem a zároveň nejvíce správnými odpověďmi (přepočet trestných bodů na čas) se může natrvalo podepsat na bílý kotlík. Podepsat se však může pouze holka nebo kluk ve věku 6 – 15 let tj. musí ještě být žákem ZŠ. Jak správně kdysi vystihnul Leonardo ve sporu mezi chlapci slovy: „Vyhráls Kadar...?“, což tehdy znamenalo „ty nám do toho moc nemluv“.

Letošního Kadaru se zúčastnilo 31 závodníků tzn. že minimálně dalších skoro 20 kluků a holek se někde flákalo. Přesto na kvalitě závodu to nebylo poznat a Méd'a s Vítěnkou trať skvěle připravili.

Celkovým vítězem se stal Motýl, který svedl tuhý boj s druhou Tete, která vyhrála Kadar v roce 2012 a na třetím místě skončila Nelka. Za zmínku stojí vynikající výsledek Káji Chwistka, který se umístil na 1. místě mezi mladšími, ovšem s časem 37,28, kterým se umístil na 4. místě mezi všemi. Což je skvělé.

Vítěz, tedy Danek Motýl rychlý, opět získal pohár plný zmrzliny a k němu tradičně hromadu lžiček, aby se podělil o zmrzku se svými soupeři. Byl by taky blázen, kdyby tu hromadu zmrzliny snědl sám. Navíc, když se všichni najednou pustíme do zmrzliny, to je tak hygienické a veselé, že by bylo škoda, kdybychom se o tento zážitek připravili.

Takže příští rok, někdy v dubnu nebo květnu, v plné síle!! Vždyť KDO BY NECHTĚL BYL NA VĚKY PODEPSÁN NA KOTLÍKU?

TOM

LAGORI CUP

V tradiční prvomájový termín se uskutečnil Lagori cup v Ostravě-Výškovcích. Náš oddíl jel obhájit vítězství a zároveň „vrátit“ putovní štít, který nám celý rok zdobil klubovnu. Ráno jsme vyjeli přes Svinov do Polanky nad Odrou a příjemnou procházkou po cyklostezce došli na výškovické louky. Po deváté hodině začal turnaj nástupem, který vedl Rosta, hlavní vedoucí Čmoudíků (pořádajícího oddílu) a Mojmírem Nováčkem, předsedou moravsko-slezských tomíků. Ujasnil pravidla, sdělil nám rozlosování do skupin a všechna družstva. Nakonec soutěžilo 5 družstev nejmladších kluků, 2 družstva nejmladších holek, 2 starších holek, 5 starších kluků, 3 družstva „seniorek“ a 8 družstev „seniorů“. Celkem tedy 25 družstev a počet účastníků byl okolo 150-ti. Na louce bylo postaveno 6 hřišť, takže to šlo rychle. Kadao mělo obsazeno všechny kategorie, kromě mladších dívek. Všichni bojovali tak, jak mohli. Počasí se naštěstí umoudřilo, takže nepršelo, dokonce i svítlo slunce. Když se odehrály všechny zápasy, sečetly všechny výsledky, byl nástup. Tam jsme se dozvěděly konečné výroky. Vyhráli naši mladší, nejstarší kluci. Prostřední kategorii kluků vyhráli kluci Čmoudíci. U dívčího turnaje jsme vyhráli všechny obsazené kategorie, tudíž starší a nejstarší dívky. Celkově se Kadao umístilo na první příčce o 3 body před druhými Čmoudíky. Obhájili jsme naše loňské vítězství a získali symbolický hattrick. TeTe

BOBANSKÁ DRUŽINOVÁ VÝPRAVA – SIMPSONOVI

14. – 16. 6. 2013

POHLEDEM RODINY Z OGDENVILLU

Je pátek 14. června 2013 a naše rodina Simpsonových z Ogdenvillu se vydává získat své nové bydliště ve městě Springfieldu. Ale co se nestalo, ve Springfieldu se setkáváme s rodinou, která má zájem o stejný dům jako my. Boj proti této druhé rodině Simpsonových započala Maggie. Začala plivat dudlíky a tím jsme zpomalili postup Simpsonů 2. Za pár dní se konala módní přehlídka, kterou jsme trochu podcenili. Maggie (Uršulák) si neučesala vlasy, a tak získala až stříbrnou medaili. Bartovi se naopak povedlo být hned první den ve školním roce po škole, protože prohlásil, že se ŘÍMSKÝ BŮH JMENOVAL SPRDAKUS. Za což byl potrestán tím, že musel tuto větu opsat padesátkrát na papír. Večer se celá naše rodina sešla u ohně, kde jsme hráli hry. Bylo to prima .

Druhý den nás vzbudila televize- Maggie se dívala na pohádky. Marge uvařila snídani a Homer oznámil, že se půjdeme podívat na závody aut do vrchu. Cela rodina se na to těšila. Došli jsme na startovní pole, vyšli až do první serpentýny a dívali se na projíždějící auta. Takový adrenalin jsme už dlouho nezažili. Problém byl akorát ten, že se na závody přišla podívat i Selma Bouvaryová. Aby jste tomu rozuměli, před Selmou jsme nemohli vyslovit slovíčka ANO-NE, takže si celá rodina musela dávat pozor na to, co říká. Po skončení závodu jsme potkali Karla a Lennyho a ti nás poprosili o převezení jaderného odpadu do atomové elektrárny. Úkol jsme samozřejmě splnili na výbornou.

Cestou z elektrárny jsme se stavili na oběd u Vočka, který nám uvařil výborný guláš. Domů jsme došli s plnými břichy a Homer s Marge hned usnuli. Jak to ale bývá zvykem u Lízy, chtěla se zase něco naučit, a proto se s Martinem Princem vsadili, kdo pozná více kytek a stromů. S politováním musím konstatovat, že Martin vyhrál a tak si šla Líza spravit náladu k Vočkovi. Samozřejmě, že si nedala pivo Duff, ale objednala si výbornou česnekovou polévku s krutony a jako moučník tortilly s masem a zeleninou. Po namáhavém dni si celá rodina Simpsonových sedla k televizi a večerní zábava začala. Po několika hodinách „čučení“ na televizi jsme zapnuly spacáky a šli spát.

Třetí den jsme započali kakaem a vánočkou s marmeládou. Sedíme si u stolu, když v tom slyšíme rány z pušky. Proto nás taky napadlo, že si půjdeme zastřílet na Springfieldskou střelnici. Naše mušky byly přesné a vždy jsme trefili terč. Hned, když jsme vyšli ze střelnice, nám volal starosta, abychom se dostavili na radnici. Při cestě nám ovšem utekl Spasitel. Snažili jsme se ho dohonit, ale bohužel se nám to nepodařilo. Na radnici totiž čekal starosta, který nám oznámil, že dům na Evergreen Terrace 742 je už obsazený. Nám to ale nevadilo, protože jsme dostali jiný, krásný dům. Už se těšíme na další dobrodružství s naší malou rodinkou.

Urša

BOBANSKÁ DRUŽINOVÁ VÝPRAVA – SIMPSONOVI

14. – 16. 6. 2013

POHLEDEM RODINY ZE SHELLBIVILLU

My, rodina ze Shellbivillu jsme si tuto výpravu naprosto užili. I když jsme náš boj s Maggiiným dudlíkem prohráli, nevzdali jsme se a nadále jsme soupeřili s rodinou z Ogdenvillu o budoucí bydlení ve Springfieldu.

Na módní přehlídce naše Marge suverénně zvítězila, ale cestu nám opět znepříjemnil Bárt, který nestihl 50x napsat "ŘÍMSKÝ BŮH SE NEJMENOVAL SPRDAKUS" a museli jsme na něj počkat. Večerní sedací hra byla pro nás "to pravé ořechové", takže jsme šli uléhat s dalšími vítěznými body.

Ráno nebylo nijak zajímavé, jen, že hrálo sluníčko a my jsme se vydali do autoškoly paní Bouvierové, kde se nám opět moc nedařilo, stejně jako na brigádě, kde se nám dokonce podařilo ztratit radioaktivní odpad.

Na oběd jsme byli u Vočka, který se předvedl luxusním gulášem. Guláš jsme zapili s Barneyem a po těch pár sklenicích piva jsme se rozhodli změřit své znalosti s Martinem Princem.

K večeru nás honila mlsná, takže jsme opět zamířili k Vočkovi na tortily a česnekovou polévku. Večerní zábava u televize byla pro znalce rodiny Simpsonových naprosto jednoduchá a my si zase připsovali vítězné body.

Další ráno jsme nahlédli do střelnice Šerifa Wygguma a cestou zpátky jsme se účastnili závodů chrtů, kde jeden z našich favoritů nevybral zatáčku a skončil pod autem.

Týna

ORLICKÁ VÝPRAVA NA SRUB

1.-2. ČERVNA 2013

Opět po roce jsme se sešli v našem oblíbeném datu a vyrazili jsme na nejlepší družinovou výpravu.

Jezus nám jako vždy odvezl věci na sroubek a my jako správní turisté nasedli na autobus do Vršovic. Počasí vyšlo perfektně, tudíž všichni chtěli spát ve stanech nebo dokonce pod širákem, takže se hned po příchodu stavěli stany a zabydlovalo se. Kluci pak hráli svůj oblíbený autostop a holky se dokonce přihlásily ke hraní volejbalu. S Jezusem jsme šli nakoupit do Globusu, kde jsme taky zažili spoustu legrace. Zbytek hrál mezitím na srubu softbal. Světoznámí catcheři UFO a Pérák byli ve hře opravdu nepostradatelní. Po příjezdu jídla vedoucí začali vařit a připravovat večeři, protože taková večeře se dělá celé odpoledne. Letos vařil Daneček legendární tortilly. Než jsme ale začli, řádně jsme si uklidili a zjistili jsme že se nám vaří už asi 3 hodiny čas na peci a že jsem nevyndali sáčky, ale naše nahecované děti celý hrnec toho opravdu nedobrého čaje vypily. Zpět k večeři, tedy byli domácí vršovické tortily s kuřecím masem a zeleninou, po které se jen zaprášilo. Během dne se na nás přijel podívat Kelišů. K večeru přijeli Víťa s Poldou a požádal o nocleh. Mezitím děti hráli Magic a Scrable. K snídani byli cereálie, pak se dohrál softbal, uklidil se sруб, zahrála se skvělá Jezusova hra se spojenými výrazy podstatných a přídavných jmen a pak následovala 100% nejlepší hra: RUGBY. Až na pár drobných úrazů to všechny náramně bavilo. Co jiného by mohla taky Orlíky bavit. Všichni během výpravy dostávali tolik odměn, že si je musí určitě brát i na tábor. Klasickou výpravu na vršovický sруб bych ohodnotila opět za výbornou.

Verun

OBNOVA TURISTICKÉHO ZNAČENÍ

A máme pro letošek hotovo!! Za 1 den!! Je to radost !

V roce 2013 jsme dostali k obnově značení zelenou turistickou trasu z Opavy – Zlatníky, přes Nový Dvůr, Litultovice, Lhotky u Opavy, do Jánských Koupelí. Přesně čtyři celodenní úseky, dohromady 22 kilometrů značení. V uplynulých letech jsme již vždy byli hotovi, ale letošní deštivé počasí způsobilo, že jsme nechali značení až na červen. Naštěstí se udělalo mezi dešti, alespoň na dva dny krásně, a toho jsme museli využít.

Super bylo, že jsme měli tři auta a přišlo nás 23, což je báječné. Navíc přišli malí i velcí a hlavně také byl do každé skupinky jeden zkušenější značkař. Rozdělili jsme se do čtyř skupin a pod vedením Stokiho a Radky (ze Zlatník), Diba (z Nového Dvora), Keliše s Jesusem (z Litultovic) a Toma (z Lhotky u Opavy) jsme vyrazili na své úseky, samozřejmě na výchozí místa jsme se odvezli auty, za což moc děkuji řidičům. Ostatním děkuji za skvělou práci: kartáčování značek, jejich malování a vysekávání porostů kolem značek, aby byly vidět.

Sluníčko krásně hřálo, barvy dobře usychaly a až na drobnosti byly trasy poměrně v pořádku. Před třemi lety jsme tuto trasu značili také, takže jsme si vlastně kontrolovali svou práci. Nikomu se nic nestalo a závěrečná odměna, v podobě zmrzliny v centru Opavy, byla zcela zasloužená. Ještě jednou velké díky a příští rok opět na značkařské!

P.S: poděkování za pomoc patří také Bájině mamce Radce

TOM

MATURITY 2013

Květen, červen – dva měsíce, kdy už povětšinou bývá krásné počasí, blíží se konec školy a všichni Kadaáci se už těší na tábor. Také je to doba, kdy probíhají maturity – letos se to týkalo dvou vedoucích – Alice a Boba. Mají toho hodně společného – oba se narodili ve stejný rok i měsíc, oba mají rádi sport a oba studovali gymnázium. Jen Alice je trochu svědomitější a Bobo trochu línější. Ale pojďme si přečíst, co nám o své maturitě sami řekli.

Z čeho jste maturovali?

Alice: Z češtiny, angličtiny, matiky a chemie

Robert: Já to měl podobně, akorát místo matiky a chemie jsem měl dějepis a společenské vědy.

Proč jste se rozhodli maturovat z těchto předmětů?

Alice: Z češtiny musíme maturovat všichni. Ale stejně se maturuje jen z vlastního čtenářského deníku, takže když ty knihy přečtete (a já je četla všechny), není problém.

Z angličtiny jsem maturovala jen proto, že my, gympláci, musíme maturovat z cizího jazyka. A španělština mě bohužel za ty čtyři roky nijak nepoznamenala. Takže volba byla jasná :)

Matiku jsem si vzala, protože jsem věděla, že ji v pohodě zvládnou i bez učení. Ve státní části se píše jen lehký test, a tak jsem se nemusela matikou vůbec zabývat a radši jsem se věnovala chemii.

Chemii jsem si vzala, protože plánuji jít na výšku buď na medicínu, nebo na biochemii, takže jsem si říkala, že by mi to mohlo u přijímaček pomoci.

Robert: Čeština je povinná a jelikož byl na výběr mezi cizím jazykem či matematikou, angličtina byla jasná volba. V profilové části jsem si poté vybral dějepis a společenky, a to proto, že to jsou nádherné předměty říkající nám hodně o společnosti, lidech a také se mi budou hodit v dalším studiu na právech.

Kdy jste se začali učit a jak moc intenzivně?

Robert: Ono se jde učit intenzivně? Ne, chtěl jsem se učit hned po posledním zvonění měsíc před zkouškou, neustále jsem počítal průměr otázek na den, ale teprve až deset dní před maturitou jsem začal a to jen pár hodin denně. Dokonce i v den maturity jsem doháněl poslední otázky. Dnes vím, že to bylo pozdě a já nebyl stoprocentně připraven. Během učení zjistíte, že i prázdná zeď je zajímavější a když mi pár dní před maturitou začali růst osmičky, nebyla nálada na učení vůbec.

Alice: S učením jsem začala asi dva týdny před maturitou, ale ze začátku to bylo fakt jen tak lehce. Pořádně se učit jsem začala asi týden před zkouškou. Ale to jsem se učila třeba deset až jedenáct hodin denně! Tak zběžně jsem počítala stránky v chemii - mám jich něco kolem 300, takže ten týden jsem měla co dělat! :)

Co jste dělali, když jste se neučili?

Alice: Spala jsem. Byla jsem z toho učení úplně vyřízená, takže jsem si většinou pospala i kolem poledne a večer nevydržela déle než do devíti.

Robert: Všechno možné. Můj den se skoro nezměnil, naopak snažil jsem se ať je stejný a nejlépe se mi učilo před a po tréninku nebo fotbalovém zápase, kde jsem si skvěle pročistil hlavu a nabral nové síly do učení.

Jak maturita poznamenala vaši docházku a práci do Kadaa a případně do jiných kroužků?

Alice: Jsem moc ráda, že je v naší družince DiB a ostatní kluci, ti to všechno zvládali sami, když jsem nemohla chodit na schůzky. Volejbalové tréninky a florbal jsem taky flákala. Všechno mi to ale dost chybělo.

Robert: Jak jsem už říkal, asi nijak. Nechtěl jsem se kromě svaťáku maturitou omezovat.

Jak vypadal den před maturitou?

Alice: Naplánovala jsem si na ten den jen zběžné prolístování všech otázek z chemie, ale dopadlo to tak, že jsem v šest večer byla u otázky č. 15 (z třiceti) a pořád se dozvídala novinky: D... no, pak už jsem to nechala osudu. Věděla jsem, že umím v podstatě všechno, něco líp, něco hůř a že 150 stran za dvě hodiny projít nestihnu, tak se tím nebudu nervovat.

Robert: Naprosto zmateně :D mé oči sjížděly z dějepisu do češtiny a přes angličtinu zpátky k dějepisu. Dokonce jsem i objevoval dosud neznámé otázky. Dostavila se už velká nervozita a já začal pomalu plašit.

Jak vypadal maturitní den - ráno? - maturita?

Alice: Ráno jsem se snažila posnídat, ale marně. Dostala jsem do sebe přesně dva piškoty, tak jsem to vzdala a šla do školy.

Před maturitní učebnou jsem od naší třídní dostala už třetí talisman (1. nějaký kámen od mamky, 2. knoflík od Uršuly a 3. smajlíka od třídní) a šla dovnitř na zkoušku z češtiny.

Robert: Byl jsem v pondělí odpoledne, ale musel jsem ráno na zahájení - měl jsem proslov k přivítání předsedy komise atd. V noci jsem se vůbec nevyspal, takže když jsem přišel po osmé ráno domů ze zahájení a ještě jsem si lehl, ať jsem vyspaný. No a ve dvě zpátky do školy a rovnou na první potítko. Z nervozity jsem popsal podložku na potítku a pokaždé ukradl tužku během přípravy.

Co jste si vytáhli a byli jste spokojeni s otázkami?

Alice: čeština - Pygmalion - Bylo mi úplně jedno co si vytáhnu, takže by bylo dobré všechno.

angličtina - environmental protection - To je jedna z nejtěžších otázek co se týče slovní zásoby. Mluví se tam o ozonových dírách, ultrafialových paprscích, kácení pralesů, znečištění vody... Ale zjistila jsem, že to vůbec nebylo špatné téma.

matika - test se psal asi dva týdny před ústní maturitou. Přišlo mi to až na dva příklady opravdu jednoduché a i na ně se dalo přijít. Jsem ráda, že jsem si vzala matiku.

Chemie - Lipidy (to jsou vosky, oleje, tuky) - Měla jsem deset "oblíbených" otázek a toto byla jedna z nich!!)

Robert: Já takové štěstí neměl. Ve společenkách jsem si vytáhl jedinou otázku, co jsem neuměl. Číslo 12 – psychické stavy a procesy – tj. myšlení, představivost, fantazie, řeč atd., prostě samé definice. Naštěstí mě to moje úžasná Týna donutila si to aspoň přečíst během jednotlivých zkoušeních, ale na potítku to byly opravdu nervy a já uronil nejednu slzu. Měl jsem velké štěstí a uspěl jsem. Jinak v češtině to byl Čapek a Válka s mloky, v angličtině Washington DC – perfektně jsme si popovídali o politice a historii a největší radost mi udělal dějepis – vybral jsem si vrcholný středověk, tj. stoletá válka mezi Francií a Anglií, křížové výpravy atd. Skvělé téma, zaperlil jsem i pár francouzskými slovíčky a dokonce se mě snažil nacytat předseda komise, ale neuspěl a tak měla má zkouška velký úspěch.

Jaké jste měli známky?

Alice: 1, 1, 1, 1,

Robert: Tak to gratuluji, šikovná. Já bych vedle tebe vypadal jako analfabet, tak jen řeknu, že celkově jsem odmaturoval za 8 – ale je mi to docela jedno, hlavně že to mám a jdu na vysokou studovat práva.

Vaše zhodnocení maturit a rada budoucím maturantům?

Alice: Všichni, kteří máte rádi matiku, maturujte z ní ve státní části. Budete to mít bez práce. Čtěte knihy do povinné četby - jde to hodně poznat, jestli jste to četli nebo ne a budete mnohem klidnější. Ti spolužáci, kteří celé čtyři roky říkali, že nemá cenu to číst, dočítali poslední knihy den, dva před maturitou a byli z toho akorát vystresovaní. Zvolte si maturitní předměty, které vám v budoucnosti k něčemu budou. Učte se alespoň trochu s předstihem a naučte se všechny otázky, protože si vytáhnete zrovna tu, kterou jste ani nečetli. Nebud'te ale nervózní, učitelé vám pomůžou a bude vám to lépe myslet, když budete klidnější.

Robert: Je to docela pohoda. Nikdy nemůžete umět všechno, učitelé vám ale pomůžou. Předměty si vyberte dlouho dopředu, ať se na ně můžete soustředit a hlavně si vyberte ty, které vám k něčemu budou. A učte se průběžně. Kdybych tohle dodržel, tak jsem dopadl jako Alice.

Kam po maturitě?

Alice: Já teď (20.6.) objíždím republiku a dělám přijímačky na medicíny. Jestli se něco z toho povede, možná budu doktorka:) Jestli přijímačky nevyjdou, jsem už přijatá na VUT v Brně - potravinářská chemie, biochemie. Snad vyjde brněnská nebo olomoucká medicína. To se ale dozvím až o prázdninách, kde vlastně skončím. Tak držte palce;)

Robert: Já už mám delší dobu klid – podle svých výsledků z NSZ jsem přijatý do Olomouce na práva, kam jsem chtěl jít. Teď už jen čekám na dopis o přijetí, který přijde zrovna v době, kdy jsem na táboře, ale je to opravdu jen formalita.

ALICE a ROBERT

VYBAVENÍ NA VODU

Neoprenový oblek - slouží jako ochrana před chladem, ale také jako ochrana před oděrkami a otlučením. Pro vodácké účely je vhodnější volnější oblek, aby usnadňoval pohyb. Neoprenový oblek je vhodné používat při sjíždění v jarních měsících, na ledovcových řekách a krasových řekách.

Boty do vody - Vhodnou obuví do vody jsou neoprenové boty, které mají pevnou podrážku, takže nahrazují obuv. Při výběru je třeba dát pozor na některé levnější neoprenové boty, které mají slabou podrážku, takže se můžou proseknout. Další možností je použití neoprenových ponožek a bot s pevnou podrážkou například kopačky. Chůze bez bot ve vodě je velmi nebezpečná, kvůli ostrým kamenům na dně, střeptům či jiným nástrahám na dně. Neoprenové boty nebo ponožky je třeba oblékat tak že přes ně budou přetaženy neoprenové kalhoty. Při plavání v proudu by mohlo dojít ke stržení bot z nohou.

Neoprenové rukavice slouží jako ochrana před oděrkami. Rukavice nijak výrazně nezvyšují tepelný komfort, protože je třeba zachovat citu v rukách pro dobré uchopení pádla.

Prádlo - Vhodné je použít nenasáklivé, elastické funkční prádlo. Často se používají umělá vlákna, která rychle schnou. Vhodné je také funkční prádlo vyrobené z vlny, které hřeje, i když je mokré.

Vodácká bunda v suchém a polosuchém provedení jsou základním prvkem vodáckého oblečení. Chrání tělo jezdce před přímým kontaktem s vodou, zabraňují tepelnému šoku, přispívají k tepelné pohodě i v nejchladnějších podmínkách a v neposlední řadě chrání proti odření a otlučením. Dýchavé materiály navíc umožňují odpařování tělesné vlhkosti při dostatečné vodotěsnosti.

Helma - Helma je základní ochranou hlavy. Na divoké vodě i nižších obtížnostech by se neměl objevit žádný jezdec bez helmy, na kajaku by měla být helma samozřejmostí vždy. Úder do hlavy s rizikem bezvědomí pod vodou je zaručenou jízdenkou do nemocnice nebo rovnou na hřbitov.

Vesta - Základní funkcí plovacích vest je pomáhat při plavání a aktivní záchraně. Plovací vesty jsou prostředkem pouze pomocným a jako takové jsou určeny pro plavce a pro případy, kdy je pomoc nablízku - nejsou tedy záchranou plovací vestou pro neplavce či pro člověka v bezvědomí. Vesta, která není řádně upevněná a dotažená na těle, nebo vesta která neodpovídá postavě je zcela k ničemu.

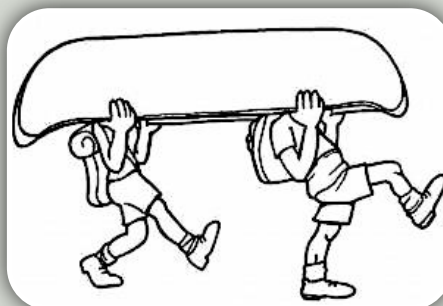
Nůž - je nezbytný pro každého vodáka. Kvalitní nůž v pevném pouzdře umožňuje v případě potřeby vyproštění z lana, rybářského vlasce, k prořeznutí válce při namáčení plaváčka pod člunem na překážku, nebo také k namazání chleba. Nůž je třeba umístit tak aby byl dosažitelný oběma rukama v krátkém čase. Není třeba velká čepel, stačí malý nožík, který zabírá málo místa.

Házecí pytlík - neboli házečka je pevné plovoucí lano, které je smotané v sáčku. Házečka slouží pro záchranu tonoucího, kteří jsou při vědomí. Házečka musí být rychle dostupná, takže je vhodné ji připnout přímo na vestu. Před hodem je třeba plaváčka upozornit a hod třeba píšťalkou, aby se do házečky nezamotal. Hod směřujeme tak aby mu lano přeletělo přes tělo.

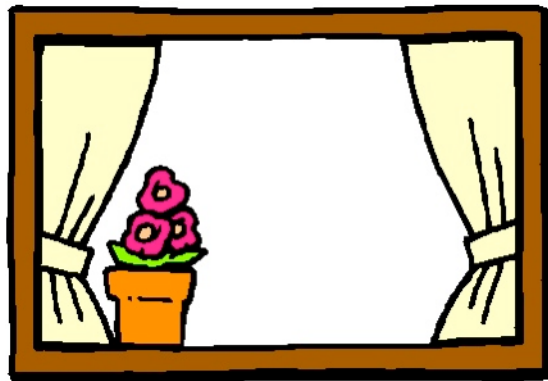
Píšťalka - měla by být připevněná na vestě provázek. Na divoké vodě je často problém s hlukem vody, proto se používá píšťalka, která je mnohem lépe slyšet.

Lékárnička - je nezbytná na každé akci i na vodě. Na vodě je nutné lékárničku ukládat do vodotěsného obalu. Vybavení lékárničky je různé podle potřeb, na vodu se vydáváme s pohotovostní lékárničkou, která může mít vybavení podobné autolékárničce.

Mobilní telefon - Dnes se jedná o nejrychlejší možnost přivolání pomoci v případě potřeby. Protože dnes většina mobilních telefonů není vodotěsná, je vhodné zakoupit vodotěsný obal, který umožní mít mobil vždy u sebe pro případ potřeby. V celé evropské unii je možné použít tísňovou linku 112. **JEZUS**

OKÉNKO PANÍ PSYCHOLOŽKY

Ahoj vám všem,

tento článek a vlastně i celá anketa níže vznikly z iniciativy Toma, kterého už dlouho trápí, že zatímco na schůzky vás chodí hodně, tak na výpravy pak již o dost méně a chtěl, aby se k tomu vybraní jednotlivci vyjádřili. Ale mně tak nějak přišlo líto, že by neměli tu možnost všichni, a tak jsem připravila 10 otázek, nad kterými by bylo fajn se zamyslet a odpovědět. Odpovídat můžete prostřednictvím mailu na adresu tichackova.monika@seznam.cz, nebo anonymně do připravené krabice, která bude již na táboře a později i v klubovně. Otázky mohou být i námětem pro družinovou diskusi na nějaké ze schůzek v září.

Oceníme, pokud se vás najde co nejvíce, a my tak získáme nějaké informace o tom, jak jste s chodem oddílu spokojeni a co byste naopak rádi změnili.

1. Co mi chybí na oddílových schůzkách, jak by mohly jinak vypadat?
2. Copak bych na nich naopak ocenil?
3. Jak jsem spokojený s vedením družinových schůzek?
4. Proč se stává, že nejezdím na výpravy?
5. Co by bylo ještě fajn, kdyby se dělo na výpravách a není to tak?
6. Byl bych rád/a, kdyby se v oddíle dělalo více
...(jiné hry, různé sporty, úplně něco nového...)
7. Vadí mi něco na komunikaci mezi vedoucími a dětmi?
8. Jak se cítím ve svojí družině? Je něco, co by mi pomohlo se tam cítit lépe?
9. Co bych rád/a v oddíle změnil nebo zavedl?
10. Co oceňuji na vedoucích a způsobu, jakým vedou oddíl?

Pokud se sejde dost odpovědi, tak bychom se v příštím časopise Bobra mohli celkově podívat na to, jak se vám v oddíle žije.

Tygřík

VÝPRAVA DO LESKOVCE NA QUACZKU

Sraz byl ráno 25. Května u klubovny s koly. Chvilí trvalo, než všichni dorazili, abychom mohli vyjet směr Harta. Ujeli jsme jen pár metrů a Daneček už měl píchlé kolo. Naštěstí nás u školního statku dohnal a mohlo se jet v klidu dál. Jedna z prvních zastávek byla v Dolních Životicích u obchodu. Tam si většina koupila nanuky nebo něco jiného na zub. Poté bylo pár dalších přestávek, kde se čekalo na ostatní, co byli vzadu. Do Leskovce do školky jsme dojeli okolo poledne. Postavili jsme stany, trochu se „zabydleli“. Přišel pan Hon a Míša Malcánek, kteří nám rozdali popisky lodi a sdělili pravidla. Na plachetnici se vydala první parta. My ostatní mezitím šli dolů k vodě a seděli, jezdili na našich loďkách. Když se vrátili, tak nastoupili další. Celkem jsme měli 4 skupinky. Na lodi to bylo super. Vyzkoušeli jsme si práci kormidelníka, stahovače a vytahovače plachet nebo navigátora. Jedna skupinka tam byla asi hodinu a půl. Keliš měl nachystanou perfektní hru s GPSkami po celém Leskovci. Každý si našel odměnu. Když se všichni prostřídali na lodi, šli jsme do školky. Tam už šéfkuchař Marcel vařil segedínský guláš. Než to dovařil, slezli jsme do stanu a hráli na kytaru, hráli všelijaké možné hry nebo jen tak odpočívali a ohřívali se ve spacáku. Potom jsme jen vylezli na guláš, který byl mimochodem skvělý, a vrátili se zpátky. Poté jsme šli spát. Ráno jsme vstali, snědli výborné koláčky a bulky, vypili čaj. Opět jsme šli na plachetnici. Ostatní, kteří tam nebyli mezitím balili stany. Když se všechno uklidilo, vydali jsme se na cestu. Zpáteční cestou jsme jeli přes Nový Dvůr, kde jsme si dali přestávku u arboreta. Další malou přestávku jsme si dali kousek od Opavy na Svaté Anně. Ke klubovně jsme dojeli v 15:30. Tam už nás čekali rodiče a batohy.

TeTe

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- 28.ODDÍLOVÝ TÁBOR TOM 4207 KADAO OPAVA (29. 6. - 13. 7.)
- VODA, KOLO, HORY (FERRATY) - ITÁLIE, RAKOUSKO, SLOVINSKO (ŠVÝCARSKO) - ÚČAST NA SRAZU OTK V RAKOUSKU (21. 7. - 3. 8.)
- CYKLOPUŤÁK - PODJEŠTĚDÍM, LUŽICKÝMI HORAMI A KOKOŘÍNSKEM (18. 8. - 25. 8.)
- PODZIMNÍ PUŤÁK (25. 10. - 29. 10.)